

7 *lal dia farà un any*

Les falses primaveres del mes de Març

1 El febrer es va acomiadar amb una dimisió de ministre i la sortida involuntària d'una certa quantitat de companys de ministeri. El país i el clima se'n van ressentir. Efectivament, aquest mes de març ha resultat d'una climatologia insòlita: ha plogut, nevat, fet fred, en una paraula, un mal temps impressionant. El país ha experimentat un enconyiment d'esperit i de cartera. I és que tot s'apuja, segons ja havíem sentit a dir. Per fi, s'ha apujat el sucre. Tothom sabia que un dia o altre s'apujaria i no ens ha pas agafat desprevinguts. Feia mesos que el país acaparava sucre. I, en aquests moments, podríem dir que a més de ser la reserva espiritual d'Europa, som la reserva de sucre del continent. Cap a fi de setmana, quan els diners comencen a anar justets, la gent es fa uns tips de pa amb oli i sucre, que tomben d'esquena. Amb pa del de vuitcents grams el quilo, oli de la CAT i sucre acaparat, la gent es defensa l'economia domèstica. I és que aquest any, a més de ser l'any de la dona, ha estat l'any del sucre. Amb dones i sucre, el país està salvat.

2 «Cambio 16» no ha sortit. Tres setmanes de dejuni polític han estat una severa advertència per a la gent que li agrada sortir de mare informativa i vorejar els límits de la legalitat. «Cambio 16», que comença a ser més venuda que l'«Hola», que ja és dir, demostra que d'això de la despolitització res. En fi, a final de mes ens han tornat el canvi.

3 D'ara endavant, el general Spínola viurà al Brasil. El general Spínola va sortir de Portugal a correueta perquè, segons diuen, li va fer llufa un cop d'estat força matusser. A conseqüència de tot això, a Portugal s'ha quedat sense spinolistes, sense banques i sense democràcia cristiana. Es veu que els portuguesos no volen que la democràcia sigui batejada. Les males llengües diuen que al darrera de tot hi han els comunistes infiltrats. No m'estranyaria. El comunisme és una cosa que s'infiltra i es vesteix del que sigui per tal de governar i fer dictadures. I és que ja es veia que tot tirava cap a vermell. La revolució dels clavells, que en diuen, podria portar molta cua. De moment, a la televisió portuguesa ja han fet «El último tango». No sé on anirem a parar.

4 No hem guanyat el festival d'Eurovisió. Llàstima. Allò del «Volverás» tenia gràcia i aquells dos vailets ho feien força bé. Però ja es veu que, a Europa, no ens van a favor. Ens fan la trabanqueta per

entrar al mercat comú i no ens voten la cançó eurovisiva. I és que per tot arreu es barreja la política. Portugal, que, els altres anys, no tenia gaire vots, quasi ens ha passat la mà per la cara. I és que a Eurovisió també hi ha comunistes infiltrats. El representant de Portugal es va presentar, amb tota la cara, dient que era capità de la marina i amb un clavell a la solapa. Així no es pot anar pel món. Van guanyar els holandesos per una pocsoltada de la reacció. La reacció, a Europa, està mot ben organitzada i quan veu que pinten bastos vota cap allà on convé. Per això van guanyar els holandesos, perquè són un país petit que no pot fer cap revolució important. Els holandesos es dediquen molt al formatge i, amb això no hi ha cap perill. L'any que ve, si les coses continuen així, cap a l'esquerra, podríem enviar-hi en Raimon, que a l'estranger té molt bona premsa. És clar que en Raimon canta en català i, això, als de la televisió no els agrada. Però el podrien traduir al manxego, per exemple, i sortiríem del pas. En fi, després del cas d'en Peret, l'any passat, i del «Volverás», aquest any, s'imposa la reflexió. Potser l'any vinent podríem enviar-hi en Tierno Galvan. Això sí, després de tornar-li el passaport. Només faltaria!

5 De la Setmana Santa en queda poca cosa. La gent se l'ha agafada per anar a pescar i veure món. Les celebracions litúrgiques, normalment, es fan per compromís i el que fa la gent, de veritat, són vacances. Si no fos perquè algunes cofraries aguanten les processons amb banda de música i soldats romans, de la Setmana Santa tradicional no se'n cantaria ni gall ni gallina. Alguns capellans encara tenen esma de fer sermons de les set paraules i resar via-crucis, però la gent ja no hi va amb l'alegria d'abans. Els barcelonins han invadit el país i han imposat un ritme xiroi, desmanegat, de vacances pagades. El fet és que, la gent, per comptes d'anar a processó va a Andorra a comprar cassettes i coses de plàstic. La secularització de la Setmana Santa es veu del tot inevitable. És clar que si no es posa remei a la situació dramàtica de la carretera, aviat serà la setmana dels difunts.

6 Fa un fred que pela. El temps està capgirat, incòmode, desplaent. Realment, hom no sap ben bé a quina carta quedar-se. La samarreta d'hivern, en aquestes altures, hauria d'estar endreçada. Però, no. Encara tenim samarreta per temps. D'això i d'altres coses, sembla, encara en tenim per temps.

Jaume Farriol

- MERCERIA
 - PERFUMERIA
 - GENEROS DE PUNTO
 - OBJETOS DE REGALO
 - PAPELERIA
 - PERIODICOS

G E M A